

og kun under formildende Omstændigheder kan idømmes Bøde.

Uanset at Straffen saaledes kan stige til Fængsel indtil 6 Maaneder, har man fundet det rettest at fastsætte, at Sager vedrørende Overtrædelse af Loven behandles som *Politisager*.

Folketingets Udvalg indhentede Oplysninger om, hvor mange »Uniformssager« der i det hele har været behandlet her i Landet siden den første Uniformslovs Ikrafttræden, og om Sagernes Afgørelse. Det fremgaar heraf, at der i alt har været 98 Sager med tilsammen 515 sigtede. For 97 af de sigtede blev Sagen henlagt eller Tiltale frafaldet, i 2 Tilfælde afgjordes Sagen med Advarsel og i 23 med Bødevetagelse i Retten eller ved Bødeforelæg. Domsafgørelse fandt Sted i 391 Tilfælde med det Resultat, at 314 blev dømt, 77 frifundet.

Der var fra alle Sider i Udvalget Enighed om, at den størst mulige *Ensartethed* i Behandlingen af Uniformssager bør tilstræbes. Efter Samraad med Justitsministeren erklærede Ministeren sig villig til at foranledige, at alle Sager, der vedrører Uniformsloven, fremtidig af Politimestrene gennem Statsadvokaterne forelægges Rigsadvokaten, inden Tiltale rejses.

Lovforslaget gennemførtes efter Indstilling af Regeringspartierne og Venstre. Desuden gav Retsforbundet sin Tilslutning til Lovens Forlængelse.

De Konservative anerkendte vel de Foranstaltninger, der nu blev truffet til Opnaaelse af en mere ligelig Udøvelse af Loven end hidtil i Landets forskellige Politikredse, men kunde dog lige saa lidt som tidligere tiltræde Lovforslaget. — *Bondepartiet* ansaa det for inopportunt ved skærpede Straffebestemmelser at »drage Spørgsmaalet om Anvendelsen af Uniformer frem af den Ubemærkethed, hvori det faktisk nu i længere Tid har befundet sig«, medens en uændret Forlængelse kunde have passeret forholdsvis uomtalt og uden at vække større Opmærksomhed. — Ordføreren for *Det national-socialistiske Arbejder-Parti*, Frits Clausen, gjorde gældende, at der ikke var Ende paa de Latterligheder, Loven havde medført, at den endvidere havde forøget det offentlige Budget med ganske urimelige Politiudgifter, og at den taagede og dilettantiske Affattelse baade af selve Loven og af det dertil knyttede justitsministerielle Cirkulære uvilkaarligt maatte give Anledning til Misforstaaelser; men mange af disse Misforstaaelser havde ogsaa faaet Præg af at være ren og skær politisk Forfølgelse og Misbrug af Politiet som